

Η ΛΥΣΗ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Με αφορμή την κρίση και την αδικία που υπάρχει γύρω μας, παίρνοντας ως αφορμή το βιβλίο του δημοσιογράφου Δημήτρη Ριζούλη "Έτσι θα βγούμε από την κρίση", θα κάνω μόνο ορισμένες σκέψεις μιας και η ιστοσελίδα μου έχει ακόμη αρκετές ελλείψεις με τις οποίες και ασχολούμαι.

Βέβαια αυτά που γράφονται στο βιβλίο είναι απόψεις που πηγάζουν από την Αγία Γραφή, από το ίδιο τον Ιησού Χριστό αλλά και από τους Πατέρες της Εκκλησίας μας και με τα οποία όλοι όσοι ασχολούμαστε με τη θεολογία τα γνωρίζαμε αρκετά καλά. Αυτό βέβαια που έλειπε ήταν μια συστηματική συγκέντρωση όλων αυτών των απόψεων σ' ένα βιβλίο. Θα δανειστώ μερικές σκέψεις από τον πρόλογο του συγγραφέα.

Ο Ιησούς γεννήθηκε και μεγάλωσε σ' έναν κόσμο, όπου η κοινωνική κρίση ήταν αντίστοιχη ή και χειρότερη από τη σημερινή. Σ' έναν κόσμο με τεράστια οικονομικά προβλήματα, σκάνδαλα, ανίκανους ηγέτες και διαφθορά. Σ' έναν κόσμο όπου κυριαρχούσε το δίκαιο του όχλου, τα απάνθρωπα θεάματα, οι απάνθρωπες εκτε-

λέσεις.

Σ' αυτή την κοινωνία επικρατούσε η εκμετάλλευση των αδυνάτων από τους δυνατούς και ισχυρούς που εκφραζόταν κυρίως μέσω της δήμευσης περιουσίας τους λόγω αδυναμίας αποπληρωμής των χρεών. Έτσι, οι φτωχοί γαιοκτήμονες, που δανείστηκαν από τους πλούσιους με τοκογλυφικούς όρους και δεν είχαν να πληρώσουν, έχαναν τη γη τους και όλος ο πλούτος είχε μαζευτεί στα χέρια λίγων, σκληρών και αδίστακτων εκμεταλλευτών.

Ο Ιησούς γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα σε συνθήκες απόλυτης φτώχειας και εξαθλίωσης. Το πρώτο λοιπόν συμβολικό μήνυμα έρχεται από τον ίδιο τον Θεάνθρωπο που, αν και μπορούσε, δεν γεννήθηκε σε κάποιο παλάτι ή μέσα σ' ένα άνετο σπίτι, αλλά σ' ένα στάβλο με ζώα. Ο Ιησούς έδωσε το παράδειγμα για να ξεπεραστεί η τότε (και κάθε) κρίση, με τον πνευματικό αγώνα και την πίστη. Τα έβαλε με τους Γραμματείς και Φαρισαίους, πήρε το φραγγέλιο, δέχτηκε να ταπεινωθεί για να δώσει το απόλυτο παράδειγμα στον κόσμο.

Ακόμη μέσα από τις παραβολές Του μας έδωσε πολλά παραδείγματα πως πρέπει να είναι η ζωή μας, πως πρέπει να συμπεριφερόμαστε απέναντι στο Θεό και στο συνάνθρωπο. Αποκάλεσε «άφρονα» τον πλούσιο που μαζεύει θησαυρούς στις αποθήκες του (τράπεζες σήμερα), καταδίκασε αυτόν που δεν δέχεται να μειώσει το χρέος του συνανθρώπου του που υποφέρει, απαίτησε πραγματική φιλανθρωπία με πράξεις.

Βέβαια δεν υποσχέθηκε ποτέ άκοπη ευδαιμονία. Αντίθετα, ζήτησε αγώνα και προσπάθεια που μπορεί να έχει και πόνο, αρκεί να κυριαρχεί η αγάπη.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας απαρνήθηκαν πλούτη και ευκολίες και έκαναν τιτάνιο αγώνα για να διαδώσουν το μήνυμα της σωτηρίας. Αντιτάχτηκαν πολλές φορές στην εξουσία και στην αδικία, αντιτάχτηκαν στους τοκιστές και στους τοκογλύφους, στους εκμεταλλευτές και στους πλουσίους. Απαίτησαν κοινωνική δικαιοσύνη, στάθηκαν δίπλα στους πονεμένους και, πάνω απ' όλα, έδωσαν ελ-

πίδα και λύσεις.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας μίλησαν για όλα τα θέματα που αφορούν και τη σημερινή κοινωνία, τις τράπεζες, τους τόκους, τα χρέη, τη διαφθορά, τα μεγάλα συμφέροντα, τους υποταγμένους στο χρήμα ηγέτες.

Ο λόγος τους ήταν ευθύς και σκληρός. Κατέκριναν την πλεονεξία, τον εγωισμό, την ιδιοτέλεια, τη φιλαυτία, τη λαιμαργία, τη θεοποίηση του υλικού πλούτου, την τεμπελιά και την αποξένωση. Όλα τα χαρακτηριστικά, που οδήγησαν άλλωστε και τη σημερινή κοινωνία σε κρίση.

Η λύση που πρότεινε ο ίδιος ο Χριστός, οι Πατέρες της Εκκλησίας μας, αλλά και εμείς όλοι όσοι ανήκουμε στην Εκκλησία είναι ο ίδιος ο Χριστός.

Αυτός είναι το Α και το Ω. Αυτός είναι η μόνη οδός, η αλήθεια και η ζωή. Σ' αυτόν ανήκουν τα πάντα και αυτός έχει τον τελικό λόγο. Επομένως αφού σ' αυτόν ανήκουν τα πάντα άρα και όσα υπάρχουν στον κόσμο μας ανήκουν στον Θεό και όχι στους δυνατούς, στους ισχυρούς, στους πλούσιους, στους πολιτικούς, στους Αμερικανοσιωνιστές, στους Ευρωπαίους ευρωλιγούρηδες κλπ.

Τα αγαθά είναι του Θεού και επομένως προορίζονται για όλους τους ανθρώπους.

Πως θα γίνει και θα ισχύσει αυτό στην κοινωνία; Η πρώτη χριστιανική κοινότητα των Ιεροσολύμων είχε αντιμετωπίσει αποτελεσματικά αυτό το θέμα. Στην πρώτη Εκκλησία όλα ήταν κοινά, δεν υπήρχε κανένας φτωχός ανάμεσά τους και όλα τα αγαθά ανήκαν σε όλους. Έτσι η πρώτη Εκκλησία είχε εξαλείψει την αδικία. Ήταν όλοι ίσοι μεταξύ τους, όπως είμαστε όλοι ίσοι έναντι του Θεού.

Και αν η Εκκλησία το πέτυχε μια φορά, αν θελήσει ο κόσμος πραγματικά μπορεί να ξαναγίνει και για δεύτερη φορά. Υπάρχουν άνθρωποι εντός της Εκκλησίας αλλά και εκτός που θα μπορούσαμε να συνεισφέρουμε όλοι σ' αυτό. Οι "υγιείς" μοναχοί και ιερείς, το "υγιές" κομμάτι της κοινωνίας μας, είτε αυτό είναι εντός είτε εκτός της Εκκλησίας θα μπορούσαμε να το πετύχουμε. Ακόμη και εγώ

που τα γράφω αυτά αισθάνομαι έτοιμος να ζήσω σ' έναν τέτοιο κόσμο χωρίς αντιπαλότητα, μίσος, καταπίεση, εκμετάλευση, διακρίσεις.

Για μας που πιστεύουμε γνώμονας η πίστη και η αγάπη στο Θεό. Αυτό συνεπάγεται και αγάπη στο συνάνθρωπο.

Για αυτούς που δεν πιστεύουν και έχουν αρχές και αξίες η πίστη δεν είναι κριτήριο για να σκοτωνόμαστε μεταξύ μας. Αρκεί ο σεβασμός σ' αυτό που πιστεύει ο άλλος. Αυτό συνεπάγεται σεβασμό στον συνάνθρωπο. Αυτό συνεπάγεται ισότητα, κατανόηση και αλληλοσυμπράσταση. Αυτό συνεπάγεται συνεργασία όλων των ανθρώπων ενάντια στο κακό, το οποίο εκφράζεται μέσα από τους ισχυρούς και τους δυνατούς του πλανήτη. Πόσο διαφορετική θα ήταν σήμερα η Ελλάδα ή ο κόσμος αν είχε αυτή την αλληλεγγύη. Και πόσο εύκολα θα μπορούσε να πετάξει τα κάθε λογής δίποδα σκουπίδια αν είχε ενότητα, δικαιοσύνη και αυτάρκεια πέρα από ψεύτικες ανάγκες.

Η μόνη λύση λοιπόν για να ξεπεράσουμε την κρίση είναι να ξαναβάλουμε στη ζωή μας την αγάπη και το Θεό. Όταν σταθούμε ο ένας δίπλα στον άλλο τότε σίγουρα θα ξεπεράσουμε την κρίση. Αρκεί να θελήσουμε να αλλάξουμε πρώτα εμείς για να αλλάξουμε μετά και όλους αυτούς που μας καταδυναστεύουν.

Είναι ο μόνος δρόμος.

Πηγή : <http://users.sch.gr/>